

Sjamaner leker med symboler, også når det gjelder sex. Morrabrød og rosinboller kan romme gode hentydninger, men det finnes også en annen symbolverden og kanskje kan den hjelpe oss å våge å bli voksne også når vi omtaler sex.

Dette er et tilsvarende til denne tråden:

http://sjaman.com/component/option,com_smf/Itemid,113/topic,7112.0

Selvfølgelig har alle et sexliv i en eller annen form, og i en viss alder, en tid i livet må alle utforske seksualitet, og dyrke den siden av livet for å bli kjent med seg selv og med virkeligheten, og det "stedet" inneholder mer enn de fleste andre steder.

Det er ikke alltid slik at emosjonell alder og fysisk alder stemmer over ens. En person kan være emosjonelt i tenårene i 40-årene og dermed delvis ha en tenårings nyfikenhet-gul holdning til sex og kjønn. Det kan altså godt være at den perioden da man utforsker seksualitet kan komme i forskjellige aldre i livet, og ikke bare fra 16-17 årsalderen og til 35-40 år.

Det finnes livsperspektiv ut over den alder da hete kjønn og blodets banking utgjør det emosjonelle sentrum. Oppmerksomheten kan vokse fra dette og inn i eller opp i andre sansninger og erfaringer, der den seksuelle heten gir energi til utfoldelse av nye sider i personlighetens utfoldelse. Hver alder har sin agenda, sine utfordringer, sine oppgaver og sin transformasjonsmulighet.

Det å velge å ta på seg en oppgave og å utføre den med maks konsentrasjon, og det til beste for alle skapninger, alt liv, alle medmennesker kan gi et nytt og altruistisk perspektiv på livet man lever på jorden. I det kan kraften fra rotforbindelse og sex vokse inn i en større livslyst og et annet livsrom. Kraften kan belyse en ny livsvei, der nye valg, verdier og oppgaver kan dukke opp, nye dører kan åpne seg. Gjennom det dukker nye symboler opp, og med det et nytt språk som kan fornye magien og mysteriet i hele livsprosessen.

Det kreves like mye mot til å bli voksen, som det krevdes for å gi seg hen til sex for første gang.

Slik drømmer jeg om livets vekst gjennom kroppen og tiden.

Åndebjørnen er portåpneren inn i livet. Åndebjørnens varme styrker livets pust i oss i den

tiden vi er spedde og små menneskebarn og trenger all hjelp og beskyttelse som vi kan få. For åndebjørnens hjerte er berørt av solen. Den vekker bjørnen fra sin dvale og lokker den opp av jorden og ut i naturen. Hvert lite, nyfødt menneskebarn følges av en beskyttende åndebjørn med lysende hjerte.

Teddybjørner er ikke populære bare fordi de er å finne i butikkhyllene.

Åndebjørnen er hersker i myteskogen, som bjørnen er en konge i skogen. Og teddybjørnen er en trygg venn i sengen, når lyset slås av og natten kommer, og søvnen ikke innfinner seg.

Åndebjørnen er en varmende kraft innenfra, og på et gitt tidspunkt begynner varmen fra bjørnens hjerte å varme opp det ubevisste havet, der dragen/slangen/midgardsormen slumrer. Ilden fra bjørnens hjerte tenner varmen i dens indre, den tar til å svømme.

Dragen/slangen/midgardsormen står for den delen i psyken som forteller oss at vi er blitt født alene og lever alene, men også at det finnes en person, en annen der ute et sted som kan fylle vår ensomhet. Slangen tar til å lete. Den som leter finner. Alle får før eller siden sitt møte med den andre, og mister sin uskyld gjennom det. Uskylden kan være drømmen om at andre kan fylle ens egen ensomhet. At man blir hel i samvær og sex, at man har funnet en som ser en, tar imot en og en man kan smelte sammen med, helt og totalt...

Men da kan også like gjerne ufrihet ta til, som det å bli satt fri. For egoisme, eietrang, tosomhet og sjalusi kan snike seg inn sammen med skyggen, som oppstår når lyset og håpet kastes inn mot Den ene.

Slangen/dragen/midgardsormen har sin tid og sin plan med oss. Den første planen er å styre oss inn i sex og familieliv. Det betyr at den biter seg i halen og livets sirkel av fødsel og død fortsetter.

Men det finnes en annen mulighet også. Der spytter dragen sin ild i den indre verden og denne ilden tenner bålet i jegerens verden. Slik kan man oppdage neste nivå på bevissthetens

utviklingsstige. Utviklingsstigen er ikke noe som finnes i hjernen. Hjernen er bare en mottager, derfor er det godt at hjernekoblingene løses fra de kroppslige reaksjonene, de som finnes i hormoner og kjertler, fra drager, slanger og måneskinnet over havet

Om man vet det eller ei, om man erkjenner det eller ikke, så tar tiden alle ut av slangens domene, inn i jegerens land, der rovdyrenes energi eller jordens frøkraft former og sender sin kraft inn i det bevisste sinn. Javisst har man bjørnens støtte fortsatt. Selvfølgelig er slangen/draken/midgardsormen levende i det ubevisste havet og svømmer omkring der og formidler varmen inn i hverdagen.

Men like fullt er scenen en annen, nemlig å kunne leve best mulig i den livsalderen der det man kan prestere som jeger eller gartner står i sentrum.

Enten er man en jeger i en ulveflokk, og ulveflokken må fungere best mulig, til nytte for alle. I den flokken har man sin plass, som en ulv i ulvehierarkiet. Men på mytologiens arena er ulveflokken ens forskjellige evner og distraksjoner og i forhold til dette må man bli lederulv i eget liv. Man må ta kontrollen over de motstridende interessene og de viltre distraksjonene, for å bli hel. Det består i å kunne uttrykke seg best mulig.

Konklusjon: Tanker kan henge fast i hjernekoblinger skapt tidlig i livet. Det kan være koblinger mellom kropp, fantasi, handlinger og nytelse. Kjørtler og selvilde. Rosinboller og morabrød. Det er greit. Men ikke helt greit. Det er også ugreit. For denne tråden er for entydig og endimensjonal for min smak.

Jeg savner vingeslagene av en drømmefugl. Jeg savnet et ekkoet fra det som vender oppmerksomheten mot noe av det som vi beskriver som det høye. Jeg savner erkjennelsen av utviklingsstigen, med de oppgaver og transformasjonsmuligheter som gis enhver i oppstigningens muligheter. Det gir utfordringer og åpner nye muligheter, i andre tankekoblinger og i forskjellige livsaldre.

Hele tiden leker livskraften med den enkelte, og den leter etter muligheter for å slippe inn i hjernen og derfra videre inn i det fysiske, for å forvandle den jordbundne, driftsbundne kroppen og sette hele mennesket fri.

Livskraften vil at vi skal vokse fra frøtilstand, til plante og frukt. Den vil bringe oss fra en livsfase til neste. Symbolspråk kan hjelpe forvandlingen i det mytologiske, som språk forvandler den rasjonelle forståelsen, derfor kan språk fange eller sette følelsene og forståelsen fri. Det er alltid nye arenaer å leke på, inntil leken er ferdig.

Det man vanner vokser. Så også med språket man bruker når man beskriver sex, for språket vokser også videre når det vannes. Språket rommer vår erkjennelse av den prosessen som livet snor gjennom i hver av oss.

ag